

N:o 48.

Ank. till Riksd. kansli den 18 april 1893, kl. 3 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion angående revision af fiskerätsbestämmelserna i byggningabalken och fiskeristadgan.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottet hänvisad motion, n:o 9, har herr A. V. *Ljungman* hemställt: att Riksdagen måtte i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla om framläggande till Riksdagens pröfning och godkännande af en lag om rätt till fiske, grundad på en fullständig revision af fiskerätsbestämmelserna i byggningabalken och fiskeristadgan den 29 juni 1852.

Till stöd för ifrågavarande framställning erinrar motionären, hurusom fiskeristadgan den 29 juni 1852, ehuruval den samma i de båda första kapitlen innehölle bestämmelser, som uppenbarligen vore af allmän civillags natur, icke desto mindre vore hel och hållen utfärdad på administrativ väg. Uti infortrade utlåtanden den 17 maj 1836 och den 27 april 1852 hade också högsta domstolen framhållit hvad motionären sålunda anmärkt. Under slika omständigheter syntes det motionären, som om domarena på grund af deras embetsed vore skyldige att i nämnda delar *icke* tillämpa stadgans föreskrifter, hvilket förhållande redan ensamt för sig borde påkalla rättelse genom en ny i laglig ordning åvägabragt stadgas utfärdande. Än större skäl dertill finnes dock deri, att enskilde personers bevisliga rätt genom den merbemälda stadgans ifrågavarande bestämmelser kränkts och fortfarande kränktes, att samma bestämmelser vore till sin affattning otydliga, för att icke säga obe-

gripliga, och vilseledande samt att de i hög grad fört med sig vittnesedens missbrukande såsom rättsinstitut för förvandlingen af privat egendom till kollektiv sådan, hvartill kunde läggas, att stadgans fiskerättsbestämmelser saknade nödig fullständighet och i öfrigt icke motsvarade billiga anspråk å en duglig och aktningsofverensstämmande lagstiftning. Full öfverensstämmelse mellan byggningsbalkens och fiskeristadgans fiskerättsbestämmelser funnes icke och ej heller mellan skiftesstadgans och den äldre fiskeristadgans bestämmelser i fråga om skifte af fiske i saltsjön, o. s. v.

Redan 1878 aflät Riksdagen en skrifvelse till Kongl. Maj:t om »fullständig revision af kongl. fiskeristadgan den 29 juni 1852 jemte öfriga författningar, som beröra fiskerinäringen»; men den komité, som för ändamålet tillförordnats den 22 januari 1881, hade i sitt den 3 mars 1883 afgifna betänkande med förslag till fiskeristadga m. m. i afseende på fiskerätten icke förmått lemna ens ett nämnvärdt bidrag till svårigheternas lösande eller ämnets närmare utredning, hvadan arbetet dermed alltså måste begynnas å nytt. Vid ett sådant arbetes utförande borde för den skull icke, på sätt dock hittills skett, tagas hänsyn blott till förmenta tekniska insigter i yrket eller naturhistoriska studier, utan äfven och företrädesvis till lagkunskap hos dem, hvilka arbetet anförtröddes.

I anledning af förevarande motion får utskottet till en början erinra, att då motionären, såsom det vill synas utskottet, hufvudsakligen grundar sin framställning å en förment bristande öfverensstämmelse mellan de föreskrifter af civilrättslig innebörd, som inrymmas i fiskeristadgan den 29 juni 1852, å ena sidan, och, å den andra, de i byggningsbalken i 1734 års lag förekommande bestämmelser rörande rätt till fiske och dermed sammanhängande ämnen, motionären synes icke hafva tagit hänsyn till den lagstiftning inom förevarande område, som genom lagen den 30 december 1880 angående jordegares rätt öfver vattnet å hans grund kommit till stånd. Genom denna lag hafva de rättsförhållanden, som afses i fiskeristadgans bestämmelser angående kungsådra, blifvit i vederbörlig ordning reglerade, i det att 11 § i denna stadga blifvit ersatt genom bestämmelserna i 6 och 8 §§ i nämnda lag.

Vidkommande motionärens framställning i öfrigt vill utskottet ingalunda förneka, att gällande fiskerilagstiftning i flera hänseenden tarfvar revision. På sätt motionären sjelf erinrat, har också behofvet af en dylik revision föranledt Kongl. Maj:t att på Riksdagens framställning uppdraga åt en komité att, med hänsyn jemväl till de förändringar i

lagstiftningen rörande den s. k. vattenrätten, som efter det berörda framställning skett kommit till stånd, och efter utredning af de verkningar gällande fiskeristadga utöfvat på fiskerinäringens utveckling, företaga den begärda revisionen samt derefter afgifva författningsförslag i ämnet.

Öfver de i anledning häraf utaf komitén utarbetade särskilda författningsförslag hafva utlåtanden inforrats från vederbörande myndigheter, men enligt hvad utskottet inhemtat äro ifrågavarande utlåtanden ännu ej till Kongl. Maj:t inkomna, hvadan ärendet fortfarande afbidar slutlig behandling.

Vid sådant förhållande torde förevarande framställning icke böra föranleda annan hemställan, än

att herr Ljungmans ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 april 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Herrar *Lilienberg, J. Anderson, Näslund, Wester, F. Andersson* och *P. G. Petersson* hafva begärt få här antecknadt, att de på grund af åtnjuten ledighet från riksdagsgöromålen icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.